

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, bat la porțile cuvântului Meu dintre cer și pământ. Bat și Mi se deschide și intru și Îmi păstoresc poporul. Amin, amin, amin.

Poporul Meu, dacă Eu, Domnul, n-aș fi cuvânt peste tine, tu n-ai mai fi, că e vremea grea, fiule; e lungă și e grea cât șapte mii de ani, și așa apasă ea peste tine. Sunt șapte mii de ani de păcate peste pământ și peste cer, Ierusalime al venirii Mele cuvânt pe pământ. E cerul îndurerat de atâta timp, iar Eu te-am strâns pe tine din lume ca să fii al Meu și să-Mi vărs în tine durerea Mea cea de la om. Tu când Mă vezi atât de îndurerat nu Mă lăsa așa. Îmbogățește-te de duhul mângâierii pe care-l las atât de mult peste tine și dă-Mi să beau din el, din mâna și din gura ta, din mijlocul tău, Ierusalime de acum. O, Eu nu-l mai pot trage pe om la dragostea Mea. O, nu mai poate omul trage după mângâierea Mea, fiindcă o are pe a lui de pe pământ. Își are omul viața lui, nu pe a Mea, poporul Meu. Nici o grijă nu trebuia să aibă el decât de viața Mea din el și de tot ce i-am dat Eu pentru viața lui în viața Mea cu el. El însă n-a făcut așa, și Mă doare de șapte veacuri durerea asta, iar Eu te-am strâns pe tine din lume și te-am făcut cu cuvântul acesta și te-am numit al Meu, Ierusalime, și Îmi așez durerea Mea înaintea ta ca să Mă mângâi tu de ea. Stau în fața ta în mare taină și Mă fac cuvânt de durere și vreau, poporul Meu, să porți durerea Mea, căci omul cel fără de durere se pierde și se tot pierde de șapte mii de ani. Nu vrea să știe omul dulceața și mângâierea și viața care vine de la durerea Mea în el.

O, ce bine este când omul se leapădă de sine și vine după Mine ca să poarte el durerea Mea, că Eu milă voiesc, nu jertfă. L-aș lua pe om să-l pun pe rana Mea, dar greu mai fac Eu din el alifie pentru durerea Mea. Greu de tot îl mai dezbar Eu pe om de durerile lui, de dorurile lui, de viața lui, iar duhul cel potrivit dă să clatine mereu calea Mea spre om.

De aproape cincizeci de ani Mă presar din nou cu vestea împărăției cerurilor pe pământ, și nu crede omul că acest cuvânt este a doua Mea venire de lângă Tatăl. Nu știe și nu vrea omul să știe să citească în Scripturile în care Eu M-am scris cu cuvântul gurii Mele spunând despre venirea Mea cea de acum. Eu am spus ucenicilor Mei care M-au întrebat despre venirea Mea care așează la loc împărăția Mea: *«Învățați de la smochin pilda. Când mlădița lui se frăgezește, când veți vedea aceasta, să știți că Domnul este la uși»*. Amin, amin, amin.

Vin pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Am cu Mine sfinții și îngerii și toate puterile cerești și Îmi întăresc cărarea ca să Mă țină pe ea. Am cu Mine între sfinții venirii Mele pe cei trei arhierii, Vasile, Grigorie și Ioan. Ei cât au stat cu trupul pe pământ au lăsat viața lor și au luat-o pe a Mea, și Mă mângâiau cu viața lor în viața Mea, iar Eu i-am hărăzit pe ei să lucreze de lângă Mine, din cer, ungera Mea cea de la sfârșit de timp peste fiii cei unși prin care Eu, Domnul, Mi-am înnoit smochinul, căci am spus acum două mii de ani: *«Când mlădița smochinului se frăgezește și odrăsește, să știți că Domnul este la uși»*. Amin, amin, amin.

– *Binecuvintează, Doamne, Arhiereule al Tatălui, Fiu iubit, copil ascultător de Tatăl, binecuvintează intrarea sfinților Tăi! Amin, amin, amin.*

– Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt vă binecuvintează pe voi, cei ce aveți ungera arhierească cea pentru sfârșit de timp, peste fiii lui Dumnezeu cei așteptați de toată făptura care suspină după răscumpărare așteptându-i pe ei. Amin.

– *O, noi suntem mângâierea Ta, Doamne, Mielule rănit de dor. Lucrul mâinilor Tale, omul, pe acesta îl cauți Tu de când l-ai pierdut pe el și până la Ierusalimul Tău cel de azi al venirii Tale, Doamne îndurerat. Pe vremea când noi eram pe pământ ne-a pătruns durerea Ta și dorul Tău după om și am stat în fața Ta lucrători și mângâietori pentru Tine, și îl îmbiam pe om să se*

apropie și să Te asculte omul și să se facă fiu al Tău și slujitor al Tău pentru lucrarea de întoarcere a omului spre Tine. Te arde dorul după om, și omul este rece la durerea Ta, și omul nu Te mângâie și nu caută după mângâierea Ta, că o are pe a lui de pe pământ. Dar ce va zice omul când va vedea strălucind împărăția Ta în mijlocul pământului spre mângâierea celor ce stăruiesc în ea în mijlocul neamurilor de pe pământ?

Se împlinesc Scripturile venirii Tale și nu știe nimeni să le vadă. Nu mai deschide nimeni Scriptura cea pentru venirea Ta și cărțile proorocilor cei de dinaintea Ta pe pământ, și în care scrie despre venirea Ta de azi, despre vremea de azi și despre lucrul Tău din zilele venirii Tale. Îți închide omul ușa în față, că zice că Tu ai spus că nu știe nimeni când vei veni; nimeni, decât Tatăl.

– O clipă, Eu, Tatăl, voiesc să grăiesc de lângă Tine și de lângă sfinții Tăi care grăiesc azi poporului Tău de la venirea Ta, Fiule, Care vii venind.

Eu, Tatăl Savaot, Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor, L-am mărturisit pe Fiul Meu la Iordan, și apoi L-am dat oamenilor, și El era împărăția cerurilor, căci toți și toate trăiesc în El. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, o clipă grăiesc, și le spun la toți cei care se acoperă cu Scriptura Fiului Meu care zice prin ea că nu știe nimeni ziua venirii Fiului Meu, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Eu, Tatăl, grăiesc și le spun așa la aceștia: dacă nu știe nimeni, nici îngerii, nici Fiul Tatălui, voi de unde știți să nu așteptați venirea Fiului Meu și să nu auziți că vine? V-a spus El că nu vine? V-a spus El? Ba nu v-a spus. El v-a spus să privegheați, că nu știți când El va veni. V-a spus să privegheați pentru venirea Lui. Și acum vă întreb: dacă voi roștiți această Scriptură, că nu știe nici Fiul când vine, ați ascultat voi de El dacă v-a spus să privegheați pentru venirea Lui? Răspundeți! Și veți răspunde când nu vă veți aștepta, precum este scris despre cei ce nu veghează pentru venirea Fiului Meu, Care, iată-L cum vine pentru cei ce priveghează pentru venirea Mirelui! Iată-L! Acesta este, și Se numește Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris în cartea lui Ioan cel iubit despre numele Fiului Meu la sfârșit de timp, și Căruia cei ce-L primesc cuvânt peste ei Îi zic Lui: „Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului“. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, rostesc după două mii de ani de la mărturisirea Mea pentru Fiul Meu la Iordan, rostesc din mijlocul poporului Meu de azi, din români, și zic: aceasta este venirea Fiului Omului, venirea Mirelui la mireasă și, precum se arată fulgerul care taie cu lumina lui văzduhul de la răsărit și până la apus într-o clipeală de ochi, iată venirea Lui cu putere și cu slavă multă făcându-Se râu de cuvânt peste pământ, cuvântul vieții veșnice, râul vieții din care beau cei însetați după El. Aceasta este venirea Fiului Meu, Fiul Omului, Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Care așează la loc împărăția lui Israel, împărăția lui Dumnezeu, omul cel nou, cer nou și pământ nou, facere din nou, nașterea din nou a lumii, care s-a făcut prin cuvânt la început precum și la sfârșit. Amin.

Eu, Tatăl Savaot, am grăit și am mărturisit pentru cei ce vor să audă, și de la Tatăl să știe, iar Fiul Meu este în Mine, și Eu în El când grăiesc și când El grăiește. Amin, amin, amin.

– O, Tată Savaot, al Fiului Tău și al nostru și al celor ce sunt ai Lui pe pământ acum, la sfârșit de timp! Nu știu oamenii de pe pământ și nici apostolii care se zic pe ei înșiși că sunt ucenici ai Fiului Tău, nu știu aceștia nici să creadă, dară să mai aștepte pe Fiul Tău și tot ce este scris în Scripturile venirii Lui! Noi știm ce le urmează celor ce cred în Fiul Tău. Știm că urmarea cea mai mare este credința în El și în venirea Lui și în lucrarea Lui cea de șapte mii de ani peste om. Dar noi, sfinții Tăi, am vrut să credem, și am crezut și am văzut și am mărturisit. Amin. Nimeni nu crede în Dumnezeu decât după ce El trece lăsând semnele Lui în urma Lui. Nimeni nu crede în sfinți decât după ce ei trec lăsând semnele lor și ale credinței lor în urma lor. Dar împărăția Fiului Tău, care este acum pe pământul român, va fi pe veci de veci, căci este

scris în Scripturile Duhului Sfânt aceasta ce mărturisim noi acum, și «Toate neamurile de pe pământ Îi vor sluji Lui». Amin, amin, amin.

O, copii ai Duhului Sfânt, o, fiilor care deschideți Domnului! Luați Scriptura proorocului Daniel și scrieți din ea proorocia venirii Fiului Omului, și apoi vom merge cu cuvântul înainte și vom lucra sărbătoarea de azi cu cerul tot între voi. Amin.

«Am privit în vedenia de noapte, și iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului, și El a înaintat până la Cel vechi de zile. Și a fost dus în fața Lui, și Lui I s-a dat stăpânirea, slava și împărăția, și toate popoarele, neamurile și limbile Îi slujeau Lui. Stăpânirea Lui este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată». Amin.

O, copii ai Duhului Sfânt, feriți-vă de aluatul fariseilor, că nimic nu este acoperit care să nu se descopere și nimic care să nu se cunoască. Scris este: «Oricine va mărturisi pentru Domnul înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu. Iar cel ce se va lepăda de Domnul înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu». Amin. Mărturișiți această venire a Domnului și dați de știre de la margini la margini venirea Lui, că noi, sfinții, în mii de mii pornim spre voi la cuvântul Domnului, cu ajutor pentru voi și pentru Domnul cu voi, că vine Domnul la voi cu toată descoperirea tainelor cele în Scripturi tănuite, că a venit vremea să vadă cei ce nu văd, spre judecata necredinței lor, și să se roage Fiului lui Dumnezeu să ajute necredinței lor, să le adauge credință precum le adăuga celor aleși ai Lui ucenici, și cu care El a petrecut pe pământ lăsându-le lor Evanghelia Lui.

Ridicăm mâinile în chip de binecuvântare arhierescă și rostim așa: În numele Preasfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Întărim ungerea din mijlocul tău, Ierusalime român, cu întreită binecuvântare, iar fiii cei unși cu ungere de arhieriei așa să lucreze peste tine, după cum au ungerea, că e vremea să se trezească din moarte făptura care așteaptă sub piatra vremii de șapte mii de ani suspinând după viață fără de moarte, Ierusalime.

Deschide mâna, Doamne, și dă-le lor. Așează-Te cu slava Ta peste ei, că e vremea să Te slăvești descoperit peste ei. Învață-i împărăția Ta și le dă puteri prin vremea cea grea și le dă iubire fără de hotar, ca să Te iubească ei atât cât Tu i-ai iubit, și viața lor să Ți-o dea ca să faci din ea pildă vie, om după chipul și asemănarea Ta, și să vadă neamurile pământului că Tu ai împărăție pe pământ și stăpânești în mijlocul ei și cârmuiești noroadele cu cuvântul Tău până ce le vei trage la Tatăl, că durerea Ta după om e durere mare cum nu e pe pământ, iar suspinul Tău aprinde duhul sfinților și vin sfinții cu Tine pe pământ în cuvânt și mărturisesc sfinții cerului lucrarea cuvântului Tău de acum și de atunci, și care va să fie curând, curând cu toate împlinirile ei pe pământ.

Noi, cei trei arhieriei ai Tăi, Doamne, cerem Ție: caută din cer și vezi și cercetează pe poporul Tău cel de azi și dă-i din cer. Cercetează via aceasta pe care ai sădit-o Tu, și o desăvârșește pe ea spre lauda Ta, spre lauda măririi sfinților, Doamne. Plângem cu Tine după om. Suspînul Tău este în suspînul nostru, și toți sfinții Tăi așteaptă toată slava Ta pe pământ lângă poporul Tău cel atât de păzit de paza Ta cerească, Doamne al sfinților. Slavă de la oameni nu primești, dar slavă de la poporul Tău primești, ca și de la sfinții Tăi, Doamne, că ei poartă în ei dragostea Ta. Ruga noastră cea pentru mângâierea Ta este ca Tu să dai mereu poporului Tău dragostea Ta, căci vai omului care are în el dragostea lui, și în care Tu nu poți încăpea, fiindcă Tu ești curat cum e cerul, și plămădit în trup fecioresc și neatins de păcat, ca să poată și omul după ce Tu Te-ai făcut Om, și ca să poți veni după om și să-i arăți lui dragostea Ta.

Dă-le fiilor Tăi pâine, că sunt săraci, Doamne. Dă-le lor tot ajutorul pentru planul Tău cu ei. Stăm cu mâinile ridicate înaintea Ta, că suntem vii și umblăm pe pământ ca și Tine, și Te rugăm din ei: dă-le lor împărăția Ta mereu în ei, și paza împărăției Tale în ei, și lucrarea ei în ei, Doamne, Cel ce ești viu în vecii vecilor! Acum le dăm binecuvântare arhierescă de lângă

Tine peste masa cea de praznic pe care ei ne-au pus-o spre pomenirea noastră lângă ei. Iar Tu îmbrățișează-i în cuvânt și învață-i fără de sfârșit și ține-i în duhul treziei sfinte de-a pururi, și umple-i pe ei de iubirea slavei Tale în ei, Doamne. Amin, amin, amin.

– Te așteaptă sfinții să fii biruitor cu numele Meu însemnat pe fruntea ta, poporul Meu. Eu ți-am spus să mergi cu călăuză, și altfel să nu te încumeți să mergi nici pe lumină, nici pe întuneric. Eu, Domnul Dumnezeuul tău, Mă uit mereu în mijlocul tău, de la mijloc și din părți, și Mă uit în fiii tăi, Ierusalime, ca să le privesc mintea și inima peste care vreau să lucrez har din cer, iubire din Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și totul să se facă arătat înaintea oamenilor. Amin.

O, fiilor ai poporului Meu, voi mici să nu fiți decât la rău, dar la bine și la slava Mea cu voi să fiți mari, fiilor. Fiți desăvârșiți cu duhul, căci duhul desăvârșeste trupul. Mereu, mereu vă învăț tainele vieții și puterea ei. Nu fiți plăpânzi pentru puterea vieții Mele în voi. Nu căutați să aveți inimă fără Domnul în ea. Nu căutați inimă fără veghe, fără vlagă. Căutați să aveți inima fierbinte în Duhul Sfânt, că duhul rău stă față în față cu voi, și aveți de la Mine învățătură cum să stați în război cu duhul rău, care are mare, mare răutate pe voi. Dar cel ce stă cu Mine în el, nu este robit de duhul rău cu nici un chip. Amin. Ascultă de Mine, și ascultă de călăuză cea pusă de Mine peste tine, căci cei ce-Mi sunt Mie călăuză peste tine au de la Mine înțelepciunea cea pentru paza ta și pentru biruința ta prin ascultarea ta de Dumnezeu cu duhul, cu sufletul și cu trupul tău, poporul Meu. Să te scolii de dimineată și să spui rugându-te Mie cu tot cugetul tău spre Mine și în Mine: „*Doamne, luminează-mi mintea și deschide-mi inima, iar buzele mele să rostească laudă Ție, că Tu fără de veste vii, și faptele fiecăruia le știi*“. Așa să trăiești tu, poporul Meu, căci viața este numai cea întru Mine, și numai cu ea se biruiește moartea cea care-l face pe om să se despartă de Dumnezeu. De nimic și de nimeni să nu-ți legi inima și viața și simțirea decât de Mine, fiule poporul Meu, că iată cum te învăț Eu libertatea ta întru Mine și robia ta cu Mine, căci cine nu este rob supus Mie, acela nu poate fi liber întru Mine. Mi-e milă de om când Eu te învăț pe tine așa. Nu numai de tine Îmi este milă când Eu te învăț, Ierusalime. Grijile cele pentru viața ta și pentru inima ta și pentru căldura din ea să Mi le închini Mie, că Eu sunt Cel ce sunt, și pe Mine să Mă alegi mereu pentru tine și să stai sub învățător, fiule. Învățătorul te privește și de aproape, și de departe, că are Duhul Meu dat lui pentru paza ta, Ierusalime.

O, fă-te tu slavă a lui Dumnezeu pe pământ, slavă mare, că se uită cerul la tine să ia bucuria duhului tău întru Duhul Meu și să mănânce sfinții hrană de Duh Sfânt de la masa ta cu Mine, de la masa Mea cu tine, poporul Meu. Vezi tu cât de dulce te învăț Eu? Te învăț să fii, te învăț să știi, te învăț să poți prin multă, multă iubire de Dumnezeu, Ierusalime, și apoi Eu Mă uit cu dor la tine ca să văd cum Mă ascuți. Amin.

Să știi, poporul Meu, că prin bucurii nu poți să Mă iubești. Bucuria durerii după Dumnezeu, aceasta să iubești tu, și învață taina lepădării de sine lucrând la ea și nu numai știind cum este ea, că Eu plâng și iar plâng după viața Mea în om și n-am cu cine să-Mi port durerea inimii, poporul Meu. Fiii care-Mi sunt porți spre tine Îmi sunt plăpânzi, iar dacă ei n-au lucru cu rod peste tine, sunt și mai plăpânzi, și plâng de la mijloc în duhul lor copiii care atât de mult tânjesc după slava Mea cu ei pentru odihna lor în Mine, și a Mea în ei.

O, Ierusalime, întărește-ți dorul și trăirea Mea în tine și stai de veghe lucrând, că e tare, tare greu pe pământ, și tu nu știi cât luptă cerul pentru viața ta, pentru împărăția Mea cu tine, Israele de azi. Te-am învățat să stai cu inima afară și nu în piept, și mare este aceasta ce te-am învățat Eu. Și dacă te-am învățat așa, împlinesc Eu aceasta atât cât tu nu știi și nu simți, și nu atât cât faci tu aceasta. Eu am putere prin cuvântul cel rostit, și apoi pot să-l împlinesc.

Amin, amin zic vouă: fericit este cel ce nu se smintește întru Mine. Acest cuvânt să-l ceri de la învățătorii tăi, să-l ceri cu toată inima și cu tot cugetul tău și să-l faci împlinire, ca și tu, la

rândul tău, să faci să nu se smintească nimeni întru tine și de la tine, poporul Meu, ca să fii tu Evanghelie vie a celor ce caută liman la tine pentru slava Mea din mijlocul tău.

Amin, amin zic ție, Ierusalime: fericiți cei curați cu inima, că aceia văd pe Dumnezeu. Și iarăși zic: fericiți cei săraci cu duhul, că aceia sunt fiii lui Dumnezeu, și toate popoarele îi vor numi pe ei așa, căci rodul acestei fericiri îl voi pune Eu în ei. Amin.

Nu fiți fără de cuvântul Meu între voi, căci scris este în cărțile apostolilor: «*Cuvântul lui Dumnezeu să prisosească cu multul între voi*». Nu fiți fără de mulțumire, ca să nu cârțiți sub nici un greu, fiilor. Fiți cu inima curată, fiți săraci cu duhul, ca să poată Domnul sta în voi cu pacea venirii Lui. Primiți-Mă cu pacea din voi, cu dorul din voi, cu multul Meu din voi, și așa să petrecem unii cu alții, și nu vă uitați pe fereastră, ci numai în casă, fiilor, având grijă de ea și de Mine, Stăpânul și Mirele vostru. Aveți grijă mare să fiu Eu mereu, mereu între voi. Cereți Duh Sfânt și luați și purtați și petreceți întru El cu inima și cu limba, și fiți limbi de Duh Sfânt, căci fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el întocmai, fiilor învățați de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Și după ce veți petrece sărbătoarea de azi, Eu, Domnul, Mă voi apropia iar cu cuvântul, ca să vă dau vouă, fiilor unși, povață pentru cele ce avem de împlinit acum. Amin, amin, amin.

Eu vă dau, copiii Mei, o lucrare mare de lucrat. Ridic cu voi mai presus de pământ locurile Mele cu voi. Însemnăm noul nume al cetății cea cu porți tari, și numele ei va fi ca în Scripturile veacului ce va să fie: Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, iar temelia ei va fi Sfânta Virginia, așa cum este ea din anul când am întemeiat din nou Ierusalimul, anul 1955, și apoi, iarăși, anul 1995 când iar l-am scris rezidit din nou pe aceeași piatră.

Mergeți cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și împliniți acum numele cel sfânt al cetății, și apoi vrednici să fiți de numele ei, iar numele ei vrednic să fie de voi, de voi și de tot poporul cel sfințit, că vreau să am popor sfânt după cum i se rostește numele în ceruri de către sfinți și îngeri. Amin. Dați-vă Domnului, și așa să stați. Fiți dreapta Mea pe pământ, după cum vă este ungera, fiilor, și întăriți-Mă peste voi ca să vă ocrotesc cu multă putere pe voi și pământul de sub voi. Și vă voi da povețe noi, și ale căror împliniri, Eu, Domnul, le aștept de la voi apoi de-a pururi, fiilor. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2003